

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 711222377
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:711222377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Andrey Mazákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú X. F. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov Y. S. nar. X.X.XXXX bývajúcej v O. na A. S. č. XX a B. F. nar. X.XX.XXXX bývajúceho v O. na Q. ul. č. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 24.4.2014 č.k. 18P 154/2012-81 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výrokoch o zvýšení výživného, zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a určení sumy dlžného výživného za obdobie od 1.9.2012 do 30.4.2014.

M e n í rozsudok vo výroku o splatnosti dlžného výživného tak, že otec je povinný zaplatiť dlžné výživné matke maloletej do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. X. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice I z 5.11.2009 č.k. 21P 161/2009-32 z 50 € na 60 € mesačne od 1.9.2012 do budúca, ktoré je otec povinný platiť matke maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Dlžné výživné za obdobie od 1.9.2012 do 30.4.2014 v sume 200 € povolil otcovi splácať po 10 € mesačne spolu s bežným výživným matke maloletej počínajúc mesiacom máj 2014 až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka a navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zvýšil výživné od otca pre maloletú na 110 € mesačne od 1.9.2012 a dlžné výživné povolil otcovi uhradiť v maximálne troch splátkach. Vyjadrila názor, že zvýšené výživné určené súdom prvého stupňa nepostačuje na pokrytie potrieb maloletej, ktorej pomery sa zmenili nástupom na povinnú školskú dochádzku, ako aj v súvislosti so zdravým vývojom, rastom a zabezpečením jej potrieb. Žiada, aby súd zohľadnil potreby maloletej a skutočnosť, že otec inú vyživovaciu povinnosť nemá. Súdom by mal brať do úvahy aj časové obdobie, ktoré uplynulo od predchádzajúcej úpravy výživného a fakt, že sa zvýšili potreby maloletej. Nakoľko rodič je povinný rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, mal by aj otec usmerniť svoje výdavky tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a aby potreby maloletej boli uspokojené. Domnieva sa, že možnosti otca v rozhodnom období boli dostatočné na hradenie výživného, ktoré má prednosť pred ostatnými výdavkami. Nakoľko zvýšenie vyživovacej povinnosti mohol otec očakávať od začatia konania a pripraviť sa na zaplatenie eventuálneho dlhu na výživnom, nesúhlasí s tým, aby bolo dlžné výživné splácané v splátkach. Uviedla, že ona dopĺňa zdroj výživy maloletej na hranicu prospešnú a

nevyhnutnú pre jej všestranný rozvoj, je samoživiteľkou a má vyživovaciú povinnosť voči ďalšej dcére B. O..

Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, t.j. ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Z uvedeného teda vyplýva, že uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa je vždy limitované možnosťami a schopnosťami rodičov. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nepochybne vyplýva, že odôvodnené potreby maloletej sa od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom podstatne zmenili nástupom maloletej na povinnú školskú dochádzku, ako aj v súvislosti s jej vekom a rastom. Pokiaľ ide o rodičov maloletej, matke pribudla vyživovacia povinnosť k dieťaťu pochádzajúcej z jej ďalšieho družobného pomeru a to k mal. B. O., nar. XX.X.XXXX, v dôsledku čoho bola na rodičovskej dovolenke do XX.X.XXXX a poberala rodičovský príspevok 197,70 € a rodinné prídavky na dve deti 45,08 €. Následne pracovala na základe dohody o vykonaní práce s firmou Index Nosluš s.r.o. s dohodnutou odmenou 1,941 € za hodinu práce a od 1.10.2013 pracuje v riadnom pracovnom pomere s priemerným čistým príjmom 516,60 €. V čase predchádzajúcej úpravy výživného bola nezamestnaná a poberala dávku sociálnej pomoci 221 € mesačne. Otec bol v čase predchádzajúcej úpravy výživného zamestnaný vo firme Faurecia Košice so základným platom 415 € hrubého. Tento pracovný pomer ukončil dohodou vzhľadom na to, že firma menila svoje pôsobisko a polovičke skladníkov zvýšila platy, avšak jemu nechali plat na pôvodnej úrovni. Následne sa nebol schopný zamestnať a od septembra 2012 bol krátku dobu zamestnaný v spoločnosti Howe Slovensko s.r.o., kde v septembri 2012 zarobil okolo 51 €. Následne od októbra do decembra 2012 zamestnaný nebol, nebol ani evidovaný na úrade práce. V januári 2013 pracoval brigádnicke v záložni In Box, kde mu vyplatili asi 150 €. Od februára do apríla 2013 bol zamestnaný vo firme Faurecia prostredníctvom personálnej agentúry a od 15.5.2013 sa zamestnal u svojho terajšieho zamestnávateľa Howe Slovensko s.r.o., kde mal priemerný čistý príjem v roku 2013 287 € a v januári 2014 304,17 €. Napriek nízkemu príjmu, ktorý otec dosahuje a ktorý je nižší ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného, súd prvého stupňa správne prihliadal na potencialitu jeho príjmov a vychádzal z príjmu, ktorý otec dosahoval pred skončením pracovného pomeru vo firme Faurecia Košice v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, avšak ani tento potencionalný príjem otca mu neumožňuje prispievať na výživu maloletej vo väčšom rozsahu ako určil súd prvého stupňa. V tomto smere nie je zrejmé, na aké výdavky otca matka poukazuje, keďže je celkom zrejmé, že v dôsledku dlhodobej nezamestnanosti, i keď zapríčinennej otcom, je zjavne otec vo finančnej núdzi, pričom jediný výdavok, ktorý otec uvádzal, bol príspevok na spoločnú domácnosť svojich rodičov 50 € mesačne, ktorý je potrebné považovať za nevyhnutný už aj vzhľadom na jeho výšku. Napokon nie je možné opomenúť ani zvýšený príjem matky od októbra 2013, ktorý aj napriek skutočnosti, že jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, jej umožňuje plniť si vyživovaciú povinnosť k maloletej vo väčšom rozsahu ako doposiaľ. Pre úplnosť je potrebné dodať, že k mal. B. O. má nepochybne vyživovaciú povinnosť aj otec tohto dieťaťa, na ktorú skutočnosť je potrebné primerane prihliadnuť. Nakoľko súd prvého stupňa správne rozhodol o zvýšení výživného, zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej časti, ako aj správne

ustálil dlh na výživnom za obdobie od 1.9.2012 do 30.4.2014 na sumu 200 €, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v týchto výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým povolil otcovi splácať dlžné výživné v sume 200 € v mesačných splátkach po 10 €, pretože z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že určenie dlhšej ako trojdňovej lehoty na plnenie alebo povolenie splátok umožňuje súdu, aby sám nezávisle na návrhu účastníkov konania zvažil, či je povolenie takejto výhody vhodné so zreteľom na pomery toho, komu sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdeného nároku alebo na iné okolnosti prípadu. Súd je povinný prihliadnuť aj na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie takejto výhody nebude mať ťaživý dopad na oprávneného, prípadne či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo v dlhšej ako zákonnej lehote. Zvláštnu pozornosť je potrebné venovať povoleniu výhody povinnému podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. v konaniach týkajúcich sa výživného a predovšetkým výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, ktoré je okrem iného prednostnou pohľadávkou so zreteľom na naliehavosť potreby, ktorej výživné slúži a s prihliadnutím na zvýšenú ochranu poskytovanú maloletému dieťaťu. Vzhľadom na výšku dlžného výživného by otec splácal výživné 20 mesiacov, čo nie je v súlade s účelom výživného s tým, že ani matka nebola pri uspokojovaní potrieb dieťaťa zvyhodnená možnosťami splátok, preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti podľa § 220 O.s.p. a uložil otcovi povinnosť zaplatiť dlh na výživnom do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, teda v lehote, ktorá výrazným spôsobom nezaťažuje oprávnené maloleté dieťa a otec bude mať dostatok času na zabezpečenie si finančných prostriedkov na úhradu dlhu.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.